

Gennemførelsen af Resten. Aarsagerne til, at det har trukket saa længe ud, har været forskellige. Der har været Uenighed om, hvorvidt Banen skulde anlægges som en Statsbane eller som en Privatbane, og om, hvorvidt den, naar den var anlagt som Statsbane, skulde drives som Privatbane eller som Statsbane. Jeg har altid haft det Standpunkt, at Banen burde anlægges og drives som Statsbane, og er derfor meget tilfreds med det Resultat, der er naaet. Der har ogsaa været forskellige Meninger og Strid om Banens Retning, vestlig over Aulum eller mere østlig over Ørre. Personlig føler jeg mest Sympati for den vestlige. Man har nemlig altid hævdet, at Banen vilde blive urentabel, i alt Fald i en længere Aarrække, og da der ikke er Tvivl om, at Banen vilde blive billigst, naar den kom til at gaa over Aulum, vilde det have øget Rentabiliteten, hvis den havde faaet den Retning. Det forekommer mig derfor, at flere Grunde taler for den vestlige. Imidlertid har der nu i Folketinget vist sig afgjort Tilslutning for Banen over Ørre, og da jeg anser det for Hovedsagen, at denne Egn, som i høj Grad er i Trang for Baner, faar denne Bane, vil jeg ikke gøre noget Forsøg paa at faa Banen over i den vestlige Retning. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Gennemførelse.

S. Rasmussen: Det er blevet nævnt, at denne Bane er en gammel Bekendt her i Landstinget. Det er ogsaa for mig en gammel Bekendt, ganske vist ikke her fra Landstinget, men fra den Strid, der har været blandt Befolkningen paa den vedkommende Egn, om, hvor denne Bane skulde gaa. Meningerne har været meget delte, og jeg synes, det er heldigt, at det nu endelig er blevet afgjort, hvor Banen skal gaa. Jeg skal derfor ikke udtale mig om, hvilken Retningslinie jeg personlig kunde have ønsket, men kun sige, at jeg er glad for, at Ministeren har bøjet sig paa dette Punkt og erkendt, at det, det gjaldt om for ham, var at faa Banen gennemført; jeg tror ogsaa, det er det, det gælder om for Befolkningen. Denne Ministerens Holdning vil sikkert blive paaskønnet af Befolkningen, som nu ikke behøver at strides mere om Banens Retningslinie. Striden vil maaske ikke forsvinde lige straks, men ad Aare vil den det dog. Jeg ved, at Befolkningen har set hen til denne Bane med Forventninger.

Gang paa Gang har Folk sagt: Nu faar vi Banen, men andre har sagt: Nej, den kommer saamænd aldrig. Nogle har disponeret i Tillid til, at nu kom den, men andre har sagt: Nej, nu opgiver vi det, nu flytter vi fra denne Egn, for her er ikke til at være, vi kan ikke være tjente med at have 4 Mil til Station. Derovre har man været vant til at køre med Stude, og med den Befordring er det jo lidt besværligt at tilbagelægge 4 Mil — og for gaaende er det endnu mere besværligt.

Yderligere skal jeg udtale min Tilfredshed med, at Tilskuddet fra Kommunerne er blevet nedsat, thi Egnen er fattig. Der trænges til en Bane, med hvilken de kan faa transporteret Mergel og Kalk og mange andre Ting. Befolkningen derovre er dygtig og flittig og har vist, at den ved ihærdigt Arbejde kan naa betydeligt frem, og naar vi nu vedtager denne Bane, vil vi række den en hjælpende Haand til at naa endnu længere frem.

Paa mit Partis og egne Vegne skal jeg derfor meget anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Holdgaard: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne paa det varmeste anbefale dette Lovforslag. Vi erkender, at den paagældende Egn har et berettiget Krav paa at faa en Bane, og naar dette Krav ikke er imødekommet tidligere, er den væsentligste Grund vel nok den, at Befolkningen ikke har været enig om, hvor den skulde gaa. Nu har Villierne imidlertid bøjet sig imod hinanden, idet man har overladt det til Rigsdagen at afgøre dette Spørgsmaal, og saa bør Rigsdagen selvfølgelig ogsaa gøre det. Jeg takker den højtærede Minister, fordi han har fremsat Lovforslaget, og tillige, fordi han foreslaar, at det skal være en Statsbane, der skal drives som Statsbane. Desuden bringer jeg Ministeren min Tak, fordi Kommunernes Tilskud er blevet nedsat fra 5 500 Kr. til 3 333 Kr. pr. Banekilometer. Det er glædeligt, at Lovforslaget er blevet vedtaget med saa stor Majoritet i Folketinget: ved anden Behandling med 70 Stemmer mod 18 og ved tredje Behandling med 108 Stemmer. Det er mit Haab, at Landstinget vil gaa i Folketingets Fodspor og vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger.

Johan Hansen: Efter at have hørt Ministeren og de forskellige Ordførere nærer jeg ingen Tvivl om Lovforslagets Skæbne i Landstinget. Jeg for mit Ved-